

9 DNI NA MODLITWIE ZE SŁUGĄ BOŻYM O. IGNACYM POSADZYM TCHR (do prywatnego odmawiania)

MODLITWA O BEATYFIKACJĘ SŁUGI BOŻEGO

Wszehmogący wieczny Boże, który przez Krew Twojego Syna odkupiłeś każdego człowieka; prosimy, pozwól nam wielbić Ciebie w Słudze Twoim, ojcu Ignacym, który pełen wiary, nadziei, miłości i troski wobec emigrantów uczy nas modlitwy i ducha ofiary jako najskuteczniejszego sposobu apostołowania, a dla zwiększenia Twojej chwały udziel mi łaski..., o którą Cię pokornie proszę. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu

Wszelkie informacje o otrzymanych łaskach, które zostały wyproszone przez wstawiennictwo Sługi Bożego o. Ignacego Posadzkiego TChr, prosimy przysyłać na adres:

Ośrodek Postulatorski Towarzystwa Chrystusowego
ul. Panny Marii 4, 60-968 Poznań
e-mail: postulator@tchr.org

DZIEŃ 1 – WIARA

Modlitwa o beatyfikację Sługi Bożego o. Ignacego (patrz s. 1)

Z Listu św. Jakuba Apostoła (2,14.26):

„Jaki z tego pożytek, bracia moi, skoro ktoś będzie utrzymywał, że wierzy, a nie będzie spełniał uczynków? Tak jak ciało bez ducha jest martwe, tak też jest martwa wiara bez uczynków”.

Z wypowiedzi o. Ignacego:

„Każde uzdrowienie Chrystus uzależnia od wiary: paralytyk spuszczone przez dach, uzdrowienie ślepego w Jerychu, Chrystus każe podziwiać wiarę u setnika. Od Apostołów Chrystus wymaga wiary całkowitej, bez miary. Stale do niej pobudza i przynagla: «Czemu bojaźliwi jesteście, małej wiary?» (Mt 8,26). Podczas burzy na morzu mówi do Piotra idącego na Jego spotkanie po falach: «Czemuś zwątpił, małej wiary?» (Mt 14,31). Cała wartość życia pochodzi z wiary. Bez wiary życie nasze nie miałoby żadnego sensu. Słowa, gesty, przyklęknięcie nie znaczyłyby nic. Nasze życie bez promieniującej wiary byłoby bezpłodne. Dla wielu ludzi współczesnych wartość posiada tylko to, co widzialne, uchwytnie. My przez ducha wiary mamy świadczyć o rzeczywistości niewidzialnej. Mamy nieść światło światu”.

Prośby:

- O niezachwianą wiarę dla papieża, biskupów, kapłanów i wszystkich ochrzczonych.
- O łaskę poznania Chrystusa dla wszystkich niewierzących i poszukujących.
- O wytrwanie w wierze aż do śmierci dla mnie i wszystkich moich bliskich.

Ojcze nasz

Modlitwa końcowa:

Boże, Ty doprowadzasz każdego do poznania Twojej istoty w duchu nadprzyrodzonej wiary; spraw, abyśmy przez wstawiennictwo o. Ignacego umacniali dar wiary otrzymany na chrzcie świętym i przykładem swego życia pociągali innych ku Tobie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

DZIEŃ 2 – NADZIEJA

Modlitwa o beatyfikację Sługi Bożego o. Ignacego (patrz s. 1)

Z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian (5,1-5):

„Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia przez wiarę, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy i chlubiemy się nadzieją chwały Bożej. Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, a wytrwałość – wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś – nadzieję. A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany”.

Z wypowiedzi o. Ignacego:

„Trudności są po to, aby je przewyciężyć. Nie powinny one być dla nas powstrzymującą przeszkodą, lecz odskoczną, która skłaniając nas do przewyciężenia samych siebie, zmusza nas do pokonania trudności. Kto wie, czy nie dlatego Bóg pozwala, abyśmy czasem mieli wrażenie, że wszystko nam się wymyka, a ziemia usuwa się spod nóg, abyśmy byli jak gdyby zmuszeni uciec się do Niego i uchwycić się Jego ramion”.

Prośby:

- O autentyczną radość życia dla wszystkich chrześcijan, wypływającą z cnoty nadziei.
- O głęboką ufność w Bożą Opatrzność dla zrozpaczonych i doświadczanych problemami.
- O bezgraniczne zaufanie woli Bożej, realizującej się w moim życiu.

Ojcze nasz

Modlitwa końcowa:

Boże, nasz Ojcze, okazując swoją potęgę, wspieraj nas łaską chrześcijańskiej nadziei, jaką posiadał o. Ignacy, abyśmy wbrew przeciwnościom wszyscy zawsze złączeni byli tylko z Tobą. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

DZIEŃ 3 – MIŁOŚĆ

Modlitwa o beatyfikację Sługi Bożego o. Ignacego (patrz s. 1)

Z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian (13,1.4-8a):

„Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a miłości bym nie miał, stałbym się jak miedź brzęcząca albo cymbał brzęmiący. Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje”.

Z wypowiedzi o. Ignacego:

„Miłość musi być miłością apostołską. Czyż można żyć miłością, a nią nie gorzeć, jej nie rozlewać? Do natury ognia należy, by płonął i zapalał. Stąd też każda miłość wychodzi z siebie, by się udzielać i rozlewać tam, gdzie jej nie ma. Tak więc siłą napędową wszystkiego, co dobre i piękne, jest miłość. Zrozumiał miłość św. Paweł, kiedy ją nade wszystko głosił, kiedy stał się dla niej szalonym, kiedy nie chciał znać niczego poza Miłością Ukrzyżowaną, jedyną siłą jego wielkiego w swej ofercie serca”.

Prośby:

- O miłość apostołską dla misjonarzy i misjonek, szczególnie pracujących wśród Polonii.
- O wzajemną miłość dla Polaków, zarówno dla tych żyjących w Ojczyźnie, jak i na emigracji.
- O to, by miłość była znakiem rozpoznawczym mojego chrześcijaństwa.

Ojciec nasz

Modlitwa końcowa:

Boże, Źródło wszelkiej miłości, umacniaj nasze drogi miłością, jakiej udzieliłeś o. Ignacemu, byśmy tak jak on służyli Tobie w braciach na ich emigracyjnych drogach. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

DZIEŃ 4 – MODLITWA

Modlitwa o beatyfikację Sługi Bożego o. Ignacego (patrz s. 1)

Z Ewangelii św. Łukasza (11,1b-4):

„«Panie, naucz nas modlić się, jak i Jan nauczył swoich uczniów». A On rzekł do nich: «Kiedy się modlicie, mówcie: Ojcze, niech się święci Twoje imię; niech przyjdzie Twoje królestwo! Naszego chleba powszedniego dawaj nam na każdy dzień i przebacz nam nasze grzechy, bo i my przebaczymy każdemu, kto nam zawini; i nie dopuść, byśmy ulegli pokusie»”.

Z wypowiedzi o. Ignacego:

„O modlitwie mówi się ciągle, a to i tak za mało. Pan Jezus podkreśla bezwzględną konieczność modlitwy: «Zawsze trzeba się modlić i nie ustawać» (Łk 18,1); «Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie» (Mt 26,41); «Proście, a będzie wam dane» (Mt 7,7), i tak bez końca. Ciekawa rzecz, kiedy przeglądamy Pismo Święte, już na pierwszym miejscu może najbardziej podkreślają autorzy natchnieni: miłość, miłość bliźniego. Jednak zaraz po tym podkreślają obowiązek modlitwy. Kładą wręcz nacisk na modlitwę. Modlitwa jednoczy nas z Bogiem i stanowi przedłużenie modlitwy Chrystusa proroka, kapłana i pastora. Jednoczy nas we wspólnotę kościelną...”.

Prośby:

- O łaskę wytrwałej i głębokiej modlitwy dla osób konsekrowanych, posługujących Polonii.
- O dar przebaczenia, które jest fundamentem modlitwy, dla zwaśnionych i rozbitych rodzin.
- O to, abym potrafił trwać na ufnej modlitwie w każdej sytuacji mego życia.

Ojcze nasz

Modlitwa końcowa:

Boże, Twoja uświęcająca łaska kieruje wszystkimi chwilami naszego życia; przez wytrwałą modlitwę o. Ignacego przed Twoim tronem chwały przemień nasze obawy w radosną modlitwę dziękczynienia i uwielbienia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

DZIEŃ 5 – APOSTOLSTWO EMIGRACYJNE

Modlitwa o beatyfikację Sługi Bożego o. Ignacego (patrz s. 1)

Z Dziejów Apostolskich (8,26-31):

„«Wstań i idź około południa na drogę, która prowadzi z Jerozolimy do Gazy: jest ona pusta» – powiedział anioł Pański do Filipa. A on poszedł. Wtedy właśnie przybył do Jerozolimy oddać pokłon Bogu Etiop, dworski urzędnik królowej etiopskiej, Kandaki, zarządzający całym jej skarbcem, i wracał, czytając w swoim wozie proroka Izajasza. «Podejdź i przyłącz się do tego wozu!» – powiedział Duch do Filipa. Gdy Filip podbiegł, usłyszał, że tamten czyta proroka Izajasza: «Czy rozumiesz, co czytasz?» – zapytał. A tamten odpowiedział: «Jakże mogę [rozumieć], jeśli mi nikt nie wyjaśni?»”.

Z wypowiedzi o. Ignacego:

„Pamiętajmy o wychodźstwie, to jest nasze posłannictwo! Pamiętajmy o Polakach... Oni tam na nas czekają. Oni nas potrzebują. Czego od nas żądają? Modlitwy, bo na wychodźstwie polskie dusze giną... Obyśmy nie zawiedli ich nadziei”.

Prośby:

- O to, aby polscy emigranci pozostali wierni wartościom, które wynieśli ze swojej Ojczyzny.
- O to, by nie zabrakło polskim emigrantom świętych kapłanów, sióstr i braci zakonnych.
- O to, abym przez swoją modlitwę i ofiarę wspierał rodziny rozdzielone przez emigrację.

Ojcze nasz

Modlitwa końcowa:

Boże Ojcze, dziękujemy Ci, że obdarzyłeś polskich emigrantów osobą o. Ignacego i dałeś go nam jako orędownika przed Tobą. Umocnij nas swoją łaską, abyśmy korzystając z jego duchowości, mogli wyjść na przeciw potrzebom Polonii i w ten sposób spełnili zadanie, jakie nam wyznaczasz. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Modlitwa o beatyfikację Sługi Bożego o. Ignacego (patrz s. 1)

Z Ewangelii św. Mateusza (9,35-38):

„Tak Jezus obchodził wszystkie miasta i wioski. Nauczał w tamtejszych synagogach, głosił Ewangelię królestwa i leczył wszystkie choroby i wszystkie słabości. A widząc tłumy ludzi, litował się nad nimi, bo byli znękan i porzuceni, jak owce nie mające pasterza. Wtedy rzekł do swoich uczniów: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo»”.

Z wypowiedzi o. Ignacego:

„Rozważmy łaskę powołania: «Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem» (J 15,16). Dziękujemy Panu Jezusowi, że był tak łaskawym i rzucił na nas wejrzenie swoje, pomijając tysiące innych. Nie mniemajmy, że świadczymy Panu Bogu jakąś przysługę, że jesteśmy niezbędni dla Kościoła i niezastąpieni. Bóg nas nie potrzebuje, On z kamienia może wzbudzić syny Abrahamowe (por. Łk 3,8). Doświadczenie wiekowe stwierdza, że w miejsce mężów niezastąpionych Bóg wkrótce powołał innych”.

Prośby:

- O nowe powołania do Towarzystwa Chrystusowego i Zgromadzenia Sióstr Misjonarek.
- O świętość dla kapłanów i wszystkich posługujących polskiej emigracji.
- O moje zaangażowanie na rzecz nowych powołań kapłańskich i zakonnych.

Ojciec nasz

Modlitwa końcowa:

Boże, Ty przez pasterzy kierujesz swoim ludem; przez wstawiennictwo o. Ignacego powołaj tych, których wybrałeś przed wiekami, by pełniąc służbę przy Twoim Ołtarzu, mężnie, odważnie, pokornie i ofiarnie głosili Ewangelię wśród polskich emigrantów. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

DZIEŃ 7 – PRZY NIEPOKALANEJ

Modlitwa o beatyfikację Sługi Bożego o. Ignacego (patrz s. 1)

Z Ewangelii św. Jana (2,1-5):

„Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: «Nie mają już wina». Jezus Jej odpowiedział: «Czyż to moja lub Twoja sprawa, Nie-wiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?». Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie»”.

Z wypowiedzi o. Ignacego:

„Ona jest wszechmocną Orędowniczką. Jak w Kanie wie Ona, czego nam brak, i jak w Kanie może nas tym obdarzyć, co jest dla nas niezbędne. Jej prośba będzie bez wątpienia wysłuchana. Wie, że Jej wstawiennictwo będzie decydujące, abyśmy otrzymać mogli potrzebną pomoc. Nie może jednak wypełnić swego posłannictwa, jeśli z ziemi nie wzbije się ku Niej prośba, odpowiadająca wielkości łask, które trzeba uzyskać”.

Prośby:

- O to, aby wszyscy ochrzczeni z wiarą i ufnością uciekali się pod matczyne płaszczy Maryi.
- O to, by polscy emigranci zawsze pamiętali, że Maryja jest ich Matką i Królową.
- O to, bym przykładem swego życia okazywał, że jestem dzieckiem Maryi.

Ojciec nasz

Modlitwa końcowa:

Wszechmogący i miłosierny Boże, wysłuchaj nasze błagania, jakie zanosimy do Ciebie przez pośrednictwo Matki Najświętszej i orędownictwo o. Ignacego, czciciela Niepokalanej, i spraw, abyśmy byli rzeczywiście miejscem Królestwa Twojego Syna. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

DZIEŃ 8 – PRZY SERCU BOŻYM

Modlitwa o beatyfikację Sługi Bożego o. Ignacego (patrz s. 1)

Z Pierwszego Listu św. Jana Apostoła (4,7-11):

„Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. W tym objawia się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować”.

Z wypowiedzi o. Ignacego:

„Prawdziwa miłość objawia się w uczynkach. Św. Paweł zrozumiał wysokość, szerokość, głębokość i długość miłości Serca Chrystusowego. Wpatrzony w tę miłość, Paweł oddaje Chrystusowi swoje życie. Dla Niego trudzić się będzie bez zastrzeżeń z całą gorącością swego serca. Porwany Jego przykładem, «*minimus Apostolorum*» [najmniejszy z Apostołów] będzie jak burza, jak żagiew płomienny w apostołskim posługiwaniu. I my, heroldowie Serca Bożego czynami świadczymy o tym Boskim Sercu. Chodzi o to, by codziennie nasze czynności były świadectwem wiary w to Boże Serce, by były zgodne z Jego zasadami, by w tym czasie nasze serce biło w takt Bożego Serca”.

Prośby:

- O prawdziwą miłość i kult Serca Bożego w życiu Kościoła katolickiego.
- O umiejętność zadość czynienia Najświętszemu Sercu przez osoby konsekrowane.
- O wszelkie potrzebne łaski dla mnie i mojej rodziny, udzielone przez Serce Jezusa.

Ojciec nasz

Modlitwa końcowa:

Miłosierny Boże, w Sercu Jezusa udzieliłeś nam swego daru miłości oraz siły i pobudki do szukania Ciebie w polskich emigrantach. Spraw, aby przez ufność, jaką pokładał w Sercu Bożym o. Ignacy, nie zginął na wieki żaden człowiek, odkupiony Krwią Twojego Syna. Który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Modlitwa o beatyfikację Sługi Bożego o. Ignacego (patrz s. 1)

Z Listu św. Pawła Apostoła do Filipian (2,5-11):

„To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie. On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, unżył samego siebie, stawszy się posłusznym, aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem – ku chwale Boga Ojca”.

Z wypowiedzi o. Ignacego:

„W miłości Chrystusa Króla pragniemy znaleźć uświęcenie naszych dusz grzesznych. Służba miłości domaga się od nas, byśmy żyli w samym ognisku tej miłości. Wszak Chrystus Król przyszedł na świat, by na jego dotychczasowych ugorach i rozstajach rozpalić żagwie Bożej miłości. Służba w szeregach Chrystusa Króla, to służba miłości. Chrystus żąda od nas radykalizmu w miłości. Gdy na nowo rozpalą się żagwie miłości, miłość zdobędzie świat, jak w pierwszych czasach chrześcijaństwa. Chrystus zwycięży i zapanuje”.

Prośby:

- O zapanowanie Królestwa Chrystusowego w sercach wszystkich ochrzczonych.
- O nawrócenie i pojednanie z Kościołem wrogów Chrystusowego krzyża.
- O radykalizm miłości i umiejętność przyjęcia woli Bożej w moim życiu.

Ojciec nasz

Modlitwa końcowa:

Wszechmogący wieczny Boże, Ty postanowiłeś wszystko poddać umiłowanemu Synowi Twojemu, Królowi Wszechświata; przez orędownictwo o. Ignacego spraw, prosimy, abyśmy tylko Tobie zawsze służyli i bez końca Ciebie wychwalali. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.